

Блискавки й громи, злива, які обрушилися на села нашого району, завдали найбільше збитків жителям Червоного та Волосова.

28 червня близько 20.00 години внаслідок різкого погрішення погодних умов в селі Волосові на громадяніна, який у той момент випасав худобу, впalo дерево. Від отриманих травм чоловік помер в центральній районній лікарні. В селі було пошкоджено 150 метрів лінії електропередач.

Того ж дня в смт. Червоне внаслідок сильної зливи та шквалів

БІДУ ДОЛАЛИ СПІЛЬНИМИ ЗУСИЛЯМИ

ного вітру було пошкоджено дахи більше 30 приватних житлових будинків та понад 10 господарських будівель, 11 ліній електропередач та зруйновано 8 опор.

О 5 годині ранку 29 червня на

перший заступник голови районної державної адміністрації Борисов О. А., заступник голови РДА Олексюк Ю. А., а також керівники відповідних служб. У ході оцінювання обстановки та обстеження помешкань жителів, які постраждали від стихії, керівниками обласних та районних служб були поставлені конкретні завдання щодо ліквідації наслідків стихійного лиха.

Червоненцям, чиї житла стихія зруйнувала найбільше, надала допомогу народний депутат Анжеліка Лабунська. За її кошти придбали потужну бензопилку для зруйнування повалених дерев, яких у селищі понад сто.

Як тільки стихія втихла, Червоненський селищний голова Ящук Ю. В. організував роботи по ліквідації завалів на дорогах і сам брав активну участь у цих роботах.

Жителі Червоного й Волосова, чиї будинки та господарські будівлі постраждали від негоди, висловлюють ширу вдячність Лабунській А. В., всім, хто допомагав ліквідовувати наслідки буревію, а особливо Олещенку М. М., який вміло та оперативно вирішував проблеми, підказував вихід із складних обставин.

Марія КОБИЛЯНСЬКА
Фото автора

місці пригоди відбулася війзна нарада під головуванням першого заступника голови Житомирської облдержадміністрації, депутата обласної ради М. М. Олещенка, в роботі якої взяли участь

ГРАФІК

участі керівництва департаменту праці та соціального захисту населення облдержадміністрації у прямій телефонній лінії [«гаряча лінія»] на III квартал 2013 року

16 липня - Павлюк Василь Петрович, заступник директора департаменту праці та соціального захисту населення облдержадміністрації за телефоном: 24-08-48.

14 серпня - Усольцева Валентина Володимирівна, заступник

директора департаменту праці та соціального захисту населення облдержадміністрації за телефоном: 24-08-43.

17 вересня - Корінна Галина Віталіївна, директор департаменту праці та соціального захисту насе-

лення облдержадміністрації за телефоном: 24-54-64.

«Гаряча лінія» проводиться з 10.00 до 11.30 год.

Альона БАЛЮК, начальник управління праці та соціального захисту населення

Старі і завжди молоді Котельні і котельнянцям з нагоди 870-річчя

(Продовження. Початок в № 25).

Деякий час їм вдавалось уникати сутичок, але сьогодні вранці ворог чекав їх на вході з рідківратом лісу в чисте поле. Коли спробували повернутися назад до лісу - там також вороги.

- Як могло це статись, - промайнуло в голові, - вони ж не знають місцевості? Як пройшли через болото?

І була січа. Жорстока і коротка, як літня гроза. І був біль, який розгніваним залізом обік груди і чимось теглім, ліпким і нудним розішовся по всьому тілу. А потім був сон: спокійний і тихий, як в дитинстві: він біг стежиною серед сонячного поля. Стежина, звиваючись між пшеницями, тікала від нього далеко за обрій. Було легко і радісно - все навколо - і сонце, і небо, і стежина, і пшениця, і він сам, здавалось, були одним цілим. З часом обабіч стежини, що ставала все ширшою і ширшою, почали з'являтись червоні маки. Бігти ставало все важче і важче...

Раптом щось холодне й чуже перервало той дивний сон. Це кінь, винісши його з поля бою, на повному ходу поїхався через річку...

- Шо це? - прислухався, вдвигаячись в темряву ночі. Чуття його загострились - він чув і бачив найменший порух листя, здавалось, що він чув саме тривожне дихання землі, - ось доніssя леді чутливі брякіт зброй, незнайомий голос. По стежині хтось ішов.

- Це може бути тільки ворог, - подумав і рушив у бік велетня-Дуба, що, тамуючи страшні муки, звивався гілям у пекельних, передсметніх корчах.

Божен нечув болю: перед ним знову по сонячному пшеничному полю, усіянуому червоними маками, змійкою побігла стежина... І, випереджаючи випущену татарським луком стрілу, він пішов в обійми вогню...

- Бабусю, бабусю, а чому ці тополі називають Любавиними? І чому усі нареченні в день свого весілля приносять сюди квіти? - питало мале дівчинку у жінки, що стояла остронь, вдивляючись у полуденнє небо.

- Давно то було, доню. Дуже давно. Колись розповів тобі.

- Коли? Коли я лягатиму спати? - не вгавала мала. - А можна я потримаю ці квіти?

НА ДАВНІХ ВАЛАХ

- Можна. Тільки покладеш потім назад.
- Баб, баб, а чому вониплачуть? І чого зашуміли тополі - вітру ж то немає? Жінка взяла квіти в малі - дійсно, ніби слізами, вони були вкриті росою.

- Це слізозі Любави, да, баб? Розкажи мені,

- не вгавало дівчо.

- Ну, добре. Все розповім. Тільки нам уже породому.

- То пішли, баб, пішли. Я зараз гарно пообідоа і ляжу спати, а ти мені все розповіси, добре, бабусю?

Ніхто взявшись в свої руки маленьку долоньку дівчати, що не зводило з неї допитливих голубих очей, жінка обережно сіла край дивана і тихо мовила:

- Давно то було. Багато-багато років тому на

нашій землі жили мужні і гарні люди. Звались

вони антами. Це вони для захисту своєї землі

від ворогів насипали ті високі валі, що зараз

звуться Змівими.

- Ні, бабусю, мені дід казав, що то Кирило

Кожум'яка. Закривай очі і слухай дали. Мирно і дружко вони жили. Одні лише стеволови турбували їх своїми набагати. Тоді вони ховались за Змівими Валами. У лісі нападники зі стелу були поганими воїнами. А для того, щоб попередити про наближення ворога, на межі лісу і стелу в невеличких фортецях, що споруджувались у неприступних місцях, стояли військові загороди. З часом навколо них селились прості люди, які починали обробляти землю, виплавляти метал - так виникли невеличкі містечка. Одна з таких загород з оточуючим її містечком стояла на високому березі ріки Гуйва. Там, де ми були з тобою сьогодні. Кажує, що в ті далекі часи ліси, річка, скелі утворювали величезний природний котел, з якого виходу назад, ворогом не було. Тому і село наше зв'язтується Котельня. І жив тоді серед людей Велесдар - старий і мудрий волхв, який

міг передбачити затемнення Сонця, умів лікувати людей травами, міг зірком соколом піднятися в небо і попередити про наближення ворогів, зробити для них невидимими ліс і поле.

- Бабусю, а що він був Бешен? - розкривши сонні очі, запитала мала. Жінка усміхнулась, погляділа дівчу по голівці і продовжила:

- А ще він говорив, що у кожному дереві, у кожній травині, у кожній комасі, у всьому, що нас оточує, як і в людини, є душа, а тому вони - одне ціле. І в тому випадку, коли зникне хоч одна ланка, світ перестане існувати.

- I буде з нами, як з динозаврами? - мала сіла в ліжку.

- Лягай, закривай очі і спи, бо не розповім тобі про Любаву.

- Ну, добре. Розказуй.

- А ще він зівав усе, що було до нього і що буде після нього. Це він посадив оті старені

Дуби-велетні за селом, що, змінюючи одне

одного століття, з тих давніх часів дійшли до нас. Сьогодні ми зв'ємо їх Боженовими. Це він

передбачив, що один з них, посаджених ним

жолудів, на мить стане сонцем у темряві нічі

і попередить про напад ворогів...

- Я знаю. А що наш дід також Велесдар?

- Це ж чому?

- А ми з ним, як ішов дощ, там садили багато

жолудів.

- Мабуть, так, доню. Усіх, хто садить дерева у

наш непростий час, намагаючись зберегти країну землі, продовжити її життя, можна назвати

Велесарами. Так от у ті далекі часи у містечку під валами, на скелястому березі Гуйви, жив юнак

на ім'я Божен. Ніхто, навіть і він сам, не знав його рідні. Ще зовсім малим знайшли його люди в зимовому лісі: кругом непрохідні, аж до пояса, сніги, тріскучий мороз - і діти в дулі вигорілого дуба. А довкола жодного людського сліду... і зростав він в сім'ї стельмаха - це майстер, що робить коникам вази. Люди навіть ім'я того чоловіка запам'ятали - Іван Гергуль. Ріс добром, лігідним і разом з тим якимсь дивним: коли хлопчики зіліми дніми ганяли курними вуличками містечка чи не вилазили з річки, то він любив самоту: міг годинами спостерігати за комахами, за хмарами в небі, дніми міг бродити лугами, лісами. Казали, що він умів говорити з деревами і звірами. Зі своїх мандрів приносив цілі оберемки зілля, яким лікував усілякі недуги. Коли підріс, став тлумачити сні. А ще подовгу міг дивитись на вогнище: вони його водночас і вабили, і лякало - інколи здавалось, що вони зливались воєдино. Загадковим було те, що він і сам не міг пояснити, звідки він був.

Володимир ХОМЕНКО

(Закінчення в наступному номері).

↓ Консультус спеціаліст

ЗМІНИ ЩОДО НАРАХУВАННЯ СУМ ДОПОМОГИ ПО ВАГІТНОСТІ ТА ПОЛОГАХ

1 липня 2013 року набирає чинності Закон України № 231-VII «Про внесення змін до деяких законів України щодо призначення та індексації пенсії», яким внесено зміни в пенсійному законодавстві щодо нарахування сум допомоги по вагітності та пологах.

З 1 липня 2013 р. suma допомоги по вагітності та пологах обкладатиметься єдиним соціальним внеском. Ставка нарахувань ЄСВ на суми допомоги становитиме 33,2%, а утримань - 2%. Також із 1 липня 2013 р. період відпустки по вагітності та пологах включається до страхового стажу для призначення пенсії. Суми декре-

тних виплачують повністю за рахунок коштів соціального страхування з тимчасової непрацездатності. Нарахування ЄСВ на суму допомоги здійснюватимуться за рахунок звичайними лікарнями, а у тримання - за рахунок сума допомоги (тобто за рахунок застрахованої особи). Порядок нарахування переходів сум допомоги буде наданий Пенсійним фондом пізніше.

Ганна КОЗАК,
перший заступник
начальника управління
Пенсійного фонду України в
Андрушівському районі.

На Житомирщині середній розмір орендної плати зріс до 572 грн за гектар

У Житомирській області органи державної влади працюють над підтриманням сприятливого клімату для розвитку і ведення сільського господарства та залученням інвесторів,